Vyfde Jaer. Nr 22. Zaturdag, 29 Mei 1858.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt eens per week, 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by de We J.-P. COLLÉE, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, nr 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaer is bepaeld op 5 fr. per jaer.
» » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . 15 »
De reklamen » » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, ofwel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 29 MEI.

De Kamer der Volksvertegenwoordigers heeft hare zittingen hernomen.

M. de minister van finantiën heeft een wetsontwerp aengeboden betreffende de versterkingen van Antwerpen, verscheidene openbare werken en eene leening van 37 millioen franks. De ontworpene versterkingen van Antwerpen zullen 20 millioen 200 duizand franks kosten, en dit is nog maer voor een deel.

Een nog al hevig tusschengeval heeft plaets gehad ter oorzaek van den voorstel van M. Jouret, betrekkelyk de vaert van Charleroi. M. Frère-Orban deswege ondervraegt, heeft wederom geantwoord dat het eene moeijelyke kwestie was, en dat het gouvernement van gedacht was dat deze zaek aen eene kommissie moest onderworpen worden. Verscheidene leden hebben aen den twist deel genomen en zich bitter beklaegd wegens de houding der ministers in gansch deze zaek.

Vervolgens heeft de Kamer de redetwisting begonnen over het oorlogs-budjet.

M. de minister van finantiën heeft nog andere wetsontwerpen neergelegd, waeronder een aengaende een krediet van 258,620 fr., bestemd voor de regeling der huwelyksgift van H. K. H. prinses Charlotte.

M. de minister van binnenlandsche zaken is ook twee wetsontwerpen komen aenbieden : het eene betreffende de gezondmaking der ongezonde wyken; het andere heeft alleenlyk betrek op de grensbepaling van zekere gemeenten.

Het koophandels-verdrag gesloten met den Staet van San-Salvador, is zonder woordenwisseling aengenomen.

Het zyn wy alleen niet die klagen over de groote lasten welke het ministerie nog eens het land wil opleggen door eene nieuwe leening, en dat nog wel door eene leening van 37 millioen franks; eene radikale gazette drukt zich desaengaende uit als volgt :

« Spytig is het dat de liberale party altyd hare aenkomst tot het gezag moet kenmerken door eene leening.

» Men zal een millioen geven voor de scholen, geld dat goed gebruikt wordt.

» Tien millioen voor openbare werken in geheel het land. Wat ons betreft, wy houden niet veel van dien regen van gunsten die eindigt met alle jaren nieuwe lasten in het budjet te brengen.

20 à 21 millioen om Antwerpen te versterken; — forten die men afbreekt te Yperen en te Meenen en die men opbouwt op de oevers der Schelde, dat herinnert de middeleeuw. »

Middeleeuw of geen middeleeuw, daer ligt voor ons de knoop niet : wy begeeren enkelyk dat het volk zoo veel niet moete betalen, en dat men elk jaer het budjet niet vergroote nu onder dit, dan onder dat voorwendsel. De ministers doen het noodige niet, en by middel der monsterleening die zy aengaen, willen zy het overtollige verrigten, en onder andere te Brussel een allerkostelykste paleis bouwen voor de tentoonstellingen der schoone kunsten! Zich niet weten waer keeren van de schulden, en gebouwen van pracht opregten, dat gelykt zeer wel aen persoonen die alles verkwisten met het voornemen van bankroet te maken. Maer wat geeft dat? zegt het ministerie, de burger zal het al betalen. Dat is het stelsel 't welk hedendaegs 's lands provinciën bestuert.

Eén gentsch blad maekt de volgende bemerkingen ter gelegenheid van het wetsontwerp op de openbare werken, dat door het kabinet deze week in de wetgevende Kamers is voorgedragen :

« Belgie heeft, reeds sedert 27 jaren eenen ongestoorden vrede genoten, en nogtans is de staetsschuld steeds grooter en grooter geworden ; een niet onbelangryk gedeelte van 's lands inkomsten gaet reeds in betaling van de intresten verloren ; en byna jaerlyks sluit ons budjet met een te kort. Waerop zal dat alles uitloopen ?

» Nieuwe geldleening : alweër dus nieuwe jaerlyksche hulpmiddels met zooveel verminderen.

» En daerby komen jaerlyks nieuwe lasten op : het budjet is op een acht-en-twintig jaren byna verdubbeld. Het tegenwoordige ministerie vooral schept er nu behagen in nieuwe ambten in te voeren. de jaerwedden der best bezoldigde bedienden te vermeerderen, en liberael en mild met het geld van allen om te springen : er zyn toch zoo veel plaetsbejagers te voldoen ; zooveel bewezene diensten te vergelden ; zooveel gunstelingen te beloonen !

» Wanneer toch zal het huishouden van de Staet eens op den voet van een wel-ingerigt burger-huishouden geregeld worden ? Wanneer zal men eens zaeijen naer den zak, slechts het dringende ondernemen en het eens ondernomene zoo haestig en zoo profytig mogelyk ten einde brengen ?

» Put men nu in vredes tyd 's lands hulpmiddelen uit, wat moet er dan, in moeijelyke omstandigheden, van Belgie geworden ?

» Het ministerie, voorwaer, springt al te liberael met 's lands gelden om, als verging achter hetzelve de wereld ; als had het al den tyd nog om op spaerzaemheden te denken ; als behoorde slechts aen zyne opvolgers de taek, den Staet uit zyne verlegenheid en uit den moeijelyken toestand te trekken, waer zy hem in dompelen. »

Boek-aenkondiging.

TWEE NUTTIGE BOEKWERKEN VOOR IEDEREEN.

Onder dezen titel bevat het *Zondagsblad* van Gent eenen zeer vleyenden artikel over twee werken welke onze achtbare stadsgenoot M. Vandenbosch, rector der kapel van Offelken, in het licht gegeven heeft.

Ziehier hoe het gentsch blad zich uitdrukt :

Over eenige dagen hebben wy twee nieuwe werken ontvangen waervan het nut en de gedienstigheid door niemand die ze doorbladerd heeft, zal betwist worden. Het eerste draegt voor titel : *Handboek voor Lydenden :* het is eene verzameling van goede en grootendeels onbekende geneesmiddelen, bekwaem om zich gemakkelyk, in het grootere deel gevallen, zonder geneesheer te genezen. Dit boekdeel bevat al wat men van zyn opschrift mag verwachten. Zoo als het de schryver, M. J.-L.-M. Vandenbosch, in zyn voorwoord meldt, werden door hem deze verscheidene en talryke geneesmiddelen byeen gezocht en tot zyn byzonder gebruik bestemd ; alleenlyk op het dringend verzoek van zyne vrienden werden zy veropenbaerd. De byval door dit werk verworven, bewyst beter dan al de lofspraken, zyne nuttigheid ; zoo oordeelen ook vele overheden aen wiens onderzoek het onderworpen werd ; geen geneesheer tot nu toe heeft het woord genomen om het te bestryden, en doktor Bamps, voorzitter der medikale kommissie van Limburg, oordeelde na een grondig onderzoek, dat het niets tegen de heel- en geneeskunde bevatte. Wy durven dus dit nuttig gewrocht aen onze talryke lezers aenbevelen : groot voordeel en nut zullen zy er gewis uit trekken.

Het tweede werk waervan wy hier voornemens zyn te spreken, is een handboek van *Huishouding en Land-*

EEN DERDE HUWELYK.

(NAER HET ENGELSCH.)

(*Vervolg.*)

— Waerom trekt gy uwen neus op, Kato? Zie toch zoo wonder niet, Ellen. Ik ben, als moeder, verpligt om op alle mogelyke gevallen vooruit te zien. De omstandigheden zyn drukkend ; en de tyden zorgelyk. Alle mannen gaen naer Australië, en welke vooruitzigten schieten er dan voor eene moeder over, om hare dochters goed uit te huwelyken? Daerom, lieve dochters, laet ik u bidden, dat gy myn raed niet in de wind slaet. Gy vooral, Ellen, moet niet verzuimen om uw hair in papillotten te leggen ; dat is voor u de hoofdzaek. Vlechten worden thans zoo algemeen gedragen ; krullen is weder iets nieuws, en staen u byzonder goed....

De meisjes beloofden moeder stipte gehoorzaemheid, en begonnen ieverig al hare kunst in het werk te stellen, om met frisseren en papillotteren hare lokken de golvende beweging te geven, die het gety van den volgenden dag het meest in haer voordeel zou stemmen, en tegelyk de Potters en de Jenkens voor altyd moest overrompelen.

Intusschen zat Mr. Killwinning, de groote dryfveer van al deze drukte, op zyn uiterste gemak in zyne sofa, onder een keurig glas wyn, de *Punch* te lezen, en smaekte het rustig gemot van dezen koelen avond — den laetsten van zyn dubbele weduwenaerschap, toen zyn iersche knecht Tim onverwacht in de kamer trad, en met veel buigingen dus begon :

— Ik verzoek allernederigst excues, sir ; maer Biddy de keukenmeid liet my geen rust voor dat ik eens geïnformeerd heb, sir. Zy zegt het is dringend noodzakelyk voor de regeling van het huishouden, sir, en was dus zoo vry my te laten vragen, of de aenstaende mevrouw morgen aen huis slapen zal?

— Wat kan dat u of Biddy, de keukenmeid schelen, Tim?

— Niets, volstrekt niets, sir ; en het doet my pleizier voor de eer der familie dat u er zoo over denkt. Maer evenwel, sir, zonder beleediging, sir, ik ben zoo vrypostig te vragen, of het uwe inzigten zyn om een reisje door de provincie te doen met extra trein.

— Gy hebt weder abuis, Tim, wees dus gewaerschuwd en doe my verder geene onbeschaefde vragen.

— Lang leve uwe geëerde! Dan heb ik het toch wel gehad. Mynheer doet het liever fatsoenlyk, zooals de Killwinnings het altyd gedaen hebben, en gaet zeker op de oude Dublinsche manier, in eene postkoets met vier peerden ?

— Uwe belangstellende nieuwsgierigheid zal niet voldaen worden, Tim. Ik zou u dus raden heen te gaen, Tim.

— Heen te gaen, sir? Zeker zal ik gaen, sir, als ik maer zoo vry mag zyn te weten, of ik haer aen den trein zal afhalen, sir?

— Afhalen! wie, Tim?

— De nieuwe mevrouw, sir.

— Welke nieuwe mevrouw. Tim?

— Dat is juist wat ik geerne wist, sir?

— Gy meent misschien de aenstaende Mrs. Killwinning?

— Wie duivel anders, sir?

— Ik wacht haer niet met den trein, Tim.

— Maer hoe komt zy dan, sir.

— Als Venus, midden uit de zee, Tim ; en dan verder met den eersten luchtbal dien zy zal tegenkomen.

— Wel dat zal een koude reis zyn, zoo door weër en wind, sir.

— Maek er staet op, Tim. Als Mrs. Killwinning komt, zal zy u den dans leeren, wanneer gy brutael zyt.

— Lieve hemel, sir. Ze hebben al meer gezegd dat het met myne schroomvalligheid beter wordt. Vroeger noemden de meisjes in Dublyn en die streken my altyd, *snul van een Tim.* Maer over één ding ben ik toch nog ongerust, sir, en dat zou ik u geerne vertellen.

— Welnu, ronduit, Tim.

— Wy hebben niets van de vryagie gezien, sir, en ik heb nog nooit een brief aen eene dame voor u naer de post gebragt, sir ; dat een en ander maekt my en Biddy de keukenmeid bezorgd over u, sir ; want zie, zy is een Iersch meisje, net zooals ik, en nu zyn wy bang dat mynheer zich misschien misrekent.

— Misrekent, wat meent gy daermeê, Tim?

— Het is dit, sir ; Ik heb eens een heer gekend, een byzonder goed vriend van my, die zoo bly was met zyne gelukkige omstandigheden dat hy in eene koets het meir van Killarney rondreed. Hy leed aen dezelfde kwael als u, en meende dat er eene dame was daer hy meê trouwen zou ; maer toen de bruiloftsdag kwam, was zyne bruid in een zalm veranderd en werd zy voor het *souper* gebraden.

— Wel zoo! zei Mr. Killwinning lagchende, nu, zeg aen Biddy dat zy wel anderen visch zal te braden hebben als Mrs. Killwinning thuis komt. *A propos*, Tim.

— Ja, sir.

— Is myn nieuw kleed al gebragt?

— Ja, sir.

— En hoe laet komen de bedienden van Dawson's hotel om het ontbyt op te zetten?

— Om zeven ure, sir, het gezelschap is om negen ure verzocht, dat is een geschikt uer dat ieder gelegen komt. Zal mynheer ook eenen strik nemen morgen?

— Ik hoop neen. Tim, of gy moest het huwelyk een strik noemen.

— Wel sir, dat is een strik om op uwe borst te dragen! Ik heb al de strikken in eene doos gedaen ; en terwyl Biddy voor hen de thee en de koffy schenkt, zal ik ze de postiljons wel op den arm spelden en de peerden ook. Mynheer rydt